Doctori medico eruditissimo et sanctissimo Ioanni Vadiano. S.

Quam no spe ~~[illegible]~~ et expectatione frustremur, q. nullo
premii respectu, nihil no optamus solu ob clemenciam hominum et
maiestatem, tu abunde argumentis tuis in animum amari liberaliter nihil
indi ~~[illegible]~~ expectans. ~~[illegible]~~ Ecce tua humanitas plaga reddit mihi et somnia
et ausus fuisem. Sit tua imo postrema suscepta optima dens
remunerat. Magna tua, pia, animis ta vere illustris cognatio cu
deos tuos fortasis putas ~~[illegible]~~ no tati momenti ir ~~[illegible]~~ literas meas
quas dedisti, ta frigamus ~~[illegible]~~ pligas, Cu nihil indu nisi periculi,
tunc. mseis et ario mro no mo ~~[illegible]~~ estimadas? Homo omnium rerum
mensura est. Quod aut tibi tantudem prestit, quantu deo et suis
donis in nos collatis, id p quod dico, mgr vobis omnia tu diminas
commitit. et quas me ta inhumanu vt ~~[illegible]~~ no charius sit, quo
minoris constat? ~~[illegible]~~ Si quis hec audiret, Clamaret me ors adulatorem
~~[illegible]~~ me relinquere, qui deo hominu compare. tu vero, spero, pro
tua tadida mere, vt sit dicta, videres me no mo no adulari, sed me
iocari gdm. ~~[illegible]~~ Quanq optandu esset, et no interpellaset me inepti,
adeo ex senectia no sumsisset. tibi tu gratu animu ostendere volui,
et vnunq restari me agnoscere quid debeta tibi parcia causa. quod
tatu abest vt p solutiu, vt tuta ita tibi quotidie debitus sim. sed
quid? quasi no tibi me totu, quantus quantus su, no dico liberet debita,
sed id dudu denuntiem. Sed me no dui scribo tuas lego linteas? quo
exterrere aig, et tempus falla, quod me ad labores vocat, me tu
oriu p vt scribad diligentia qua rupia. quare me miteis
multu argumentu me epistola tractari tonatum. Hor rude, q
duxisti quo vnq, effirid vt vi no paenitat, me dignu
quibus tata p ruza tui vt somnu vix omittas? ~~[illegible]~~ Vt tu
legatia et eruditiorem linteatu me simp vinces, Ita no
commita vt longiores tua semp fiunt. Quanq in hac pelago
labortu, nullus appaeat portus ad quo delatus possim dio
mo obsequio Quod in spretas aut et ~~[illegible]~~ predici recepta ici et
pistrino in quo is granulor, et praetor deus vt tibi omnia
sinistra eventant. idq magis nostra q tua causa. Prius vt
genitis, eruditionisq mei simulatrum videas. Quaeso te qua alia
me q p quod ~~[illegible]~~ me tibi ungat, Vllam spes p, ~~[illegible]~~
indolem mea illa senile et abiectaq tuad ta alta et generosa

gemoso ad se amandu allicere posse: quaobre si ut
aliquid mihi esset, et amor meus esset, fugere a facie
vestrij mi. tu ergo igitur amori adscribere recusas me, aliq
no p mm adu mihi mihi, et no totius sim sui mea dimitatis
et fimstras, et omnis, fronte, ora, tota denique facie mm repetere.
nec tm in philosophus et mulierum animis et corporis limamentis,
et habiu, qz poeta et orator et linguis et sermone, mise et
tu dio sit communia dia: nusq, tu effugere oro posse. Quin ad
posim. fiducia im p tuo tadori magis qz vidiu immdu. tu
studiosi et p damus et pullamus manuda, spiritusq Christi agi
mediare, aut tibi nullus ho placebit, per ois homo mediat est
et hy portum. Nam ego spiritu, q p Christu, et aspirat missu
tu p sz nosto sordida mea spiritu colligere. Vides qz nimis mi,
quam corpori sit tribuendu, quo vigor animo structus tarium, ad et
corpus corpus, maiori, dm rem sentitia, insania, qz si qs
mulins videsqz ego. Ego rem multum detrimenti passus sum, tu ipsi hor
t'rza obtunus aio et tringuanur. Iamq tadum sero post fariis
no designatis, musarum iarma mihi no prosus clausa sunt. Nu
et omnes sum, omnis salus et parm. Diri no ponit
p q nobis hic scripsisti, varia sunt multa in hac opis et preterea
tinto nullus libre inscriptus p. tu studiosius amplectemur ors
quod mi mis limatimo tomedatu esse et c. Vlitto tibi hic tho

logia tomedidu philipp. mlo de mig libri magnitudinem
nihil dicere satius duro, tu nihil satis poset. praesertim
apud et quo tanto melius vides qualis et quantus sit, quato
maig et dortius ingeniu habes. Obtestor et te legas. hor sto.
Vbi libritha hunc exusteris, et epistola q romanis inscripta,
q scriptura apocalypsis, ubi nullus in theologicis titis praeci
pit palma. tantam et nunca tua felicitate et gloria
habo. Christus hor gemus animis expositus p. gratiae mli.
optimu praecepte, quod benitate voras in me quod titi cogni
tionem Christiana disciplinae seu philosophiae. nam es christu
induisti? sed malo et hic ipse cogites, melius im potes, quod et
ex me audias. Vide impoenma mea loquacitate, quasi vadiano
minuta, hugualdi suis adhortationem et monitum opus sit. sed
frezas, na, et dixi, argumentu nullu aggredi ausus fui, quod
et eigeret ingenii, ita in alijs occupatu. vidis ergo otiosa habere
lorum in minime otioso. et ex hac tamen tumultuaria et incodita
congerie intelligis qua regula scribere plurima, du tot loros
attingo, et de multo loqui, et de principio. tu me tuliores
me cogiores litteras a me ex torquebis, donec [illegible] recreato him
alia vitam dens dederit. Ita si qd in his libris p sommiculosa,
ignosci, quaeso, na febricula quada me prim scribus distinxit,
obsta p [illegible] lassitudo oibo mebris. et alias ignaus su homuis.
Vale. scribi no posset qua trasmus [illegible] Vadiani tosperta
rupiet, sperto in no rupis magis tu sedet qz ille et.
Crataadu adi, sed no opus erat na [illegible] du misera Vadia
nu vadiano, mer im equu arbitramur pp et mela varem
libru, qui mer tuu nomu sibi vediat. Servet te deus opt
max. filiu, pgatq auriore te dari, et fari.

Vlricus Hugualdus discipulus tuus
manipitq tuu.

Vl. Hugualdus.

Erudiſsimo et optimo philo
ſophio Joachimo Vadiano, litterarũ
ornamento, præceptori ſuo.

Sũ Sanct gallen.